

[Ømann.]

— rigtignok også virker som en hindring for generationsskiftet.

I den almindelige diskussion om, hvor afgifterne havner, sagde hr. Stetter, at afgifter af denne art bliver væltet over på køberne, og i den forbindelse knyttede han nogle bemærkninger til den afskaffede almindelige grundværdistigningsafgift. Jeg har som sagfører været med til, at handler gik i stykker, fordi der i skødet stod, at den pågældende køber skulle forrente en så og så stor grundværdistigning; dengang var renten kun på 4 pct., men handelen gik faktisk i stykker på grund af dette faktum. Det vil med andre ord sige, at en sådan tinglyst værdistigning på en ejendom trykker priserne, alt andet lige. Så hvor det i den sidste ende vil havne, afhænger ganske af forløbet af efterspørgsels- og udbudskurven, og disse økonomisk overordnede love kan vi vist ikke rokke ved, hvad enten vi laver den ene eller den anden afgift.

Jeg takker hr. Bernhard Baunsgaard for den positive modtagelse af forslaget. Det er da klart, vi ikke havde forventet, at det i alle ender og kanter skulle være sådan, at det kunne accepteres af det radikale parti, men jeg synes også her, at der kan være en platform for videre drøftelser og for et vist fornuftigt skattearbejde her i folketinget, og det synes jeg sandelig at vi efterhånden trænger til.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. 70 (om tinglysning af kapitalværdistigninger på jord og faste ejendomme som en offentlig prioritet) har ordet.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg skal allerførst takke de ordførere, der enten har givet udtryk for, at de var enige i forslagets samlede mål eller også var enige i de principper, der er nedlagt i selve forslaget. Nu er det ikke første gang, dette forslag ligger på folketingets bord. Det er tredje gang, og vi er ikke nået videre end til første behandling af dette forslag. Det har vi grund til at beklage, for vi synes, det var rimeligt, at man fik et sådant forslag til virkelig behandling både anden og tredje gang, og at folketinget kom til at tage stilling til, hvad man vil gøre, og hvad man ikke vil gøre.

Vi har ikke på noget tidspunkt påstået, at det forslag, vi lægger frem, er et lovforslag, der er totalt og ubetinget i ethvert komma, korrekt gennemarbejdet, men det er et fuldstændigt lovforslag. Skatteministeren siger, at de fejl, han fandt deri, sidste gang han så det, kan han nikke genkendende til. Ja, men det er jo ikke sikkert, det er ubevidst, at disse fejl atter er der. Vi finder os fortsat ved den første behandling, og vi kunne godt korrigere, det har vi også sagt vi vil gøre mellem anden og tredje behandling, og vi er overordentlig villige til at diskutere disse spørgsmål. Men det var nu også lidt af en prøve for at se, om den nuværende skatteminister, som hr. Anders Andersen, den tidligere finansminister, brugte de samme verbale betegnelser af selve forslaget. Og dér kan jeg jo nikke genkendende til disse taler: de er overordentlig ens i deres tone, ens i deres argumentation, det bliver høj og dyr administration, og hvad man ellers kunne sige. Hr. Anders Andersen oplyste i 1973, at det ikke ville være til at administrere sådanne tinglysningssedler i bøgerne, og at det ville betyde, at der skulle gennemføres 600.000 tinglysninger årlig. Vi kiggede dengang efter, og det viste sig, at der var foretaget 1½ mill. vurderinger, og det vil sige, at det var tal, der var grebet helt ud af luften.

Hvorfor nu tage det frem? Jo, af den bestemte årsag, at skiftende ministre ikke har turdet bestride for det første, at dette her er et meget brændende problem og et ganske afgørende element i hele inflationen, for det andet, at det er et spørgsmål, som skal løses, hvis man skal have orden på landets økonomi. For det tredje, at man har betjent sig af den forklaring — med skiftende vægt naturligvis — at nogle af principperne ville betyde, at det hele gik over på statens hænder gennem nationalisering, og andre, at de principper, der lå deri, kunne man godt overveje.

Men hvad er det, man har gjort midt i alt dette, både den nuværende og den forrige regering? Det er, at man har snakket ved siden af problemet, og problemet er vokset og vokset, og vi har dokumenteret, at der hver måned uden produktiv baggrund blev taget 1½ mia kr. ud ved sådanne belåninger, der intet havde med hverken forandringer eller nybyggeri, men kun med spekula-